

На протязі всього двохтисячолітнього періоду свого існування християнство завжди відчувало на собі сильний прес зовнішніх переслідувань. Це і тиск гонінь, і тиск скептицизму, і тиск атеїзму. Уже з самого початку створення Церкви християнське вчення активно висміювалося. Особливий шквал насмішок вилився на доктрину воскресіння. Насмішники знаходилися в усі періоди Церкви. афіняни висміяли Павла, коли почули з його уст про воскреслого Христа (Дії Ап.17:32). В після апостольський період з'явився язичницький філософ – епікуреєць Цельс, який насмішливо стверджував, що воскресіння мертвих це шалене східне безглуздя. Ту ж саму ідею в тому ж дусі провадив і уїдливій філософ – матеріаліст епохи «Просвітництва» Франсуа Вольтер а також войовничі атеїсти ХХ століття.

Та при всьому цьому доктрина воскресіння була завжди ключовою в проповідях Апостолів та всіх правдивих послідовників Ісуса Христа. Більше того, воскресіння Христа була завжди кульмінацією їхніх проповідей, незалежно від того для якої аудиторії вони не говорили б. Цей факт неминуче приводить до висновку – воскресіння Ісуса Христа завжди була і є ключовою доктриною християнства. Правдиві християни завжди знали, що своїм воскресінням Христос здобув найвеличнішу перемогу. Ця перемога наділяє нас самих переможним потенціалом. А ще виявляється що всі ми, ті які вірою приймаємо Христове воскресіння, маємо у Христі здатність перемогти нелегкі аспекти нашого повсякденного життя. Без Христа і Його воскресіння усі ці аспекти дуже мучать людство вводячи в депресію та відчай.

Варто уважно прислухатися до слів ангела, що звернувся з промовою до жінок біля гробу Господнього:

«Не жахайтесь! Ви шукаєте Розп'ятого, Ісуса Назарянина. Він воскрес, нема Його тут! Ось місце, де Його поховали були. Але йдіть, скажіть учням Його та Петрові: Він іде в Галілею попереду вас, там Його ви побачите, як Він вам говорив.» (Мар.16:6-8)

В цих словах звучить запевнення в тому, що переможець Христос воскрес а воскресінням своїм і нас зробив вільними. Завдяки пустій могилі Христа ми, як запевняє нас Писання, маємо визволення від усього того що пригнічує і руйнує нас.

1. Ми позбавленні страху;

Перші слова які сказав ангел були закликком не жахатися. Цими словами він підтвердив важливу істину – нема більше причини боятися.

Одним із перших відчуттів набутого гріховного досвіду для Адама та Єви став саме страх (Бт3:8). Ні для кого не є секретом, що страх руйнує як ціле суспільство, так і кожного індивідуально. Страх паралізує, оплутує, відбирає сили. Страх жорстоким чином відбирає від людей радість та спокій і взамін дає смуток та тривогу. Англійський письменник Даніель Дефо свого часу дав таке визначення страху: «Страх – хвороба, яка розслабляє душу, так само як розслабляє тіло фізичний недуг.» А англійський філософ Джон Локк дав своє визначення: «Страх є неспокоєм душі при думці про майбутнє зло, яке ймовірно на нас звалиться.» Уже ці два вислови відомих людей змушують замислитися про це негативне відчуття з яким не можливо не рахуватися. Тому людство завжди робило спроби перемогти в собі цей страшний недуг. Скільки не пропонувалося різних психологічних, медичних та навіть гіпнотичних спроб досягти визволення від страху – все марно та безрезультатно.

Біблія говорить про людський страх ще конкретніше: «...страх має муку. Хто ж боїться, той не досконалий в любові.» (1Іван.4:18). Святе Писання дає ясно зрозуміти, що тільки один Творець може дати раду цій проблемі. Єдиний Христос Своєю смертю та воскресінням визволив нас від муки страху. В Ньому Єдиному ми можемо з впевненістю сказати: «Коли я піду хоча б навіть долиною смертної темряви, то не буду боятися злого, бо Ти при мені, Твоє жезло й Твій посох вони мене втішать!»(Пс.22:4)

2. Ми позбавленні безплідних шукань;

Далі ангел звернув увагу на недоцільність самого пошуку жінок біля гробу. Вони шукали мертвого, розіп'ятого, бездиханного серед живих. Всі їхні наміри були тільки зробити ритуал над тілом. Всі міркування охоплювали земне, людське та недосконале. Небожитель вимушений був сказати з докором: « Чого ви шукаєте Живого між мертвими?» (Лук.24:5) І ця проблема висловлена ангелом є не менш актуальною ніж проблема страху.

В нас людей закладене прагнення завжди щось шукати. Думаю я не помилюся якщо скажу що ми завжди щось шукаємо від самого дріб'язкового до вагомого та значимого. Хтось зранку шукає алкогольних напоїв та звеселяючих місць а хтось шукає чашу Грааля та філософського каменя. Наші пошуки виявляють та формують в цілому наш світогляд.

Біблія закликає нас шукати Бога (Іс.55:6) і в той же самий час таж Біблія констатує той трагічний факт, що ніхто Бога не шукає (Рим.3:11). Та при цьому все ж знаходяться ті які шукали Христа але не мали правильних мотивів. Його шукали не по волі Божій (рідня Ісуса (Мк.3:31-35)). Його шукали для власних потреб (народ який їв хліб та наситився (Ів6:22-26)). Його шукали встановивши для себе певні межі пошуків (багатий юнак (Мт.19:16-22)). Його шукали будучи спонукані злісними, ворожими намірами

(первосвященики та книжники (Ів.5:16,18:3-9)). Саме тому Біблія закликає нас шукаючи Бога перевірити мотиви своїх пошуків.

Якщо для нас Христос не воскрес, то відповідно ми і будемо шукати Його в мертвих речах. Це можуть бути мертві ритуали, мертві традиції, мертве (без дієве) вчення та філософія і т.п. Саме тому ангел і закликає нас залишити цю безплідну працю. Він закликає нас звернутися до Живого Христа, Який Єдиний визволяє нас від подібних шкідливих пошуків.

Але найбільш значимим визволенням для нас, яке дарує нам воскреслий Спаситель є наступне:

3. Ми позбавленні безнадійності;

Після гріхопадіння людство в спадщину отримало найбільше зло яке тільки мислиме для всього живого – смерть. Смерть є нашим найбільшим ворогом. Цей ворог злий, жорстокий та нахабний. Він безжалісно вторгається в наші сім'ї забираючи самих рідних близьких та гаряче любимох людей. Всі розуміють що ігнорувати смерть а тим більше скасувати її не можливо. Великий російський письменник Лев Толстой висловив і свою думку стосовно цієї проблеми людства: «Все в світі примарне одна смерть реальна!» І я категорично не погоджуюся з висловом російського вченого К.Е. Ціолковського: « Страх смерті знищиться від глибокого пізнання природи.» Подібні вислови є тільки спробами обдурити самих себе. Так як ми не в силах поправити положення в якому по своїй же добрій волі і опинилися, все людство знаходиться стані безнадійності. Про це чітко стверджує Біблія: «Всі згрішили, і позбавлені Божої слави.» (Рим.3:23)

Та окрім всього вище сказаного ми не повинні забувати, що смерть це вирок нашому непослуху по відношенню до застереження Господнього. Глибина трагедії людства закладається в тому, що ми не можемо вирішити цієї серйозної проблеми а все що можемо, тільки ще більше ускладнити її. Саме з цієї причини Сам Бог закликає звернутися до Нього і Його Святого Слова. Тільки з Біблії ми дізнаємося про Добру Новину даровану Богом через Його Сина Ісуса Христа. Цю Новину і звістив ангел біля порожнього гробу: «Він воскрес, нема Його тут!» Цим самим було проголошено визволення від всякої безнадійності. Воскресіння Христа єдине здатне вселити в нас надію, яка ніколи нас не засоромить! Справедливе твердження сказане кимось: «Пустота Господньої могили наповнила моє серце надією!» Ця надія робить нас переможцями, дієвими для Царства Божого та тими, хто з впевненістю дивиться в майбутнє не боячись останнього ворога смерті.(Рим.15:54-55)

Жінки, які йшли до гробу де, як вони вважали лежить бездиханне тіло Ісуса Христа, були в страху, не мали ніякої надії і не мали правильних мотивів пошуку. Їхні дії та їх стан в повній мірі відображав стан всього людства. І коли ангел проголосив їм воскресіння Ісуса Христа, то в той же час він всім проголосив нову еру в історії людства – еру де нема

страху, де пошуки приносять рясний плід для душі, еру де існує тверда та непохитна надія!

Дулишкович Петро